

יגאל פוגל ז"ל

02.09.1948 - 12.4.1928

יזכור

"יהיו חללי מערכות
ישראל עטורי הנצחון
חתומים בלב ישראל
לדור דור."

אלבום זה מוקדש לזכרו של:

יגאל פוגל

ז"ל

אשר נפל בקרב על אבו-טור
ירושלים, תש"ח

**יגאל פוגל נולד בכ"ב בניסן תרפ"ח
(12.4.1928) בירושלים. יגאל למד בבית-
ספר יסודי ואחר-כך החל לעבוד
כחשמלאי בבניין בית-החולים "הדסה"
בהר-הצופים.**

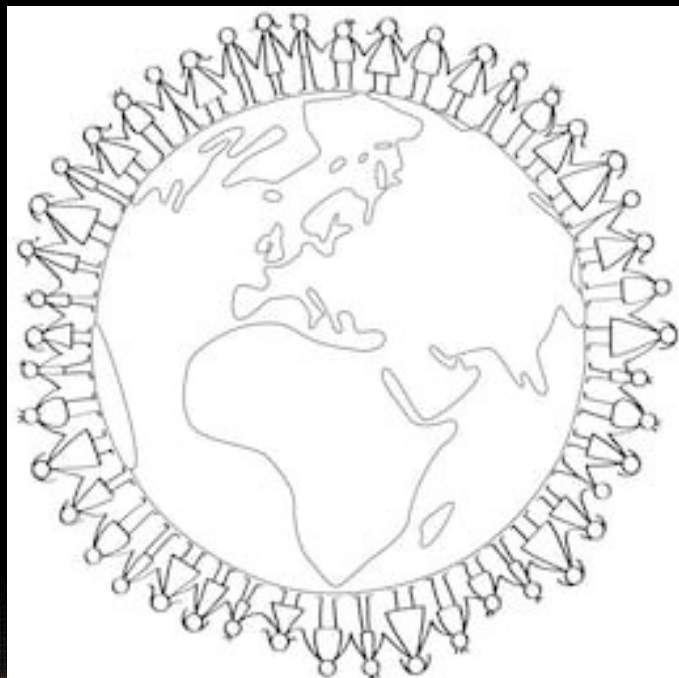
תקופת נעוריו

יגאל היה חבר בתנועת "בני-עקיבא"
ובמסגרתה השתתף בחוגי- השתלמות
שונים וגם הרבה ללמוד ולקרוא בשעות
הערב.

האישיות שלו

יגאל היה נער שקט, אוהב את
הזולת, בן מסור וטוב ונזהר שלא
להרע. הוא אהב את הסביבה ושמר
עליה.

התקרבותו הרוחנית

אף-על-פי שיגאל פוגל ז"ל גדל וחונך
במשפחה חופשית בדעותיה, התקרב אל
הדת ושמר את מצוותיה, ראה בה ברכה
לאדם ומקור לשלמותו הפנימית.

**יגאל היה איש שלום, תרבות
ויופי, אהב הרמוניות, רגיש
למוסיקה ומרבה להאזין לה.**

בפרוץ המלחמה

יגאל עבד בהר-הצופים והתנדב
לתפקידי-שמירה במקום המבודד.
בנפול הקרבנות הרבים בשיירה
שעלתה ל"הדסה", מיהר להחיש
עזרה לפצועים שהיו מוטלים בשטח.
משירד העירה, התנדב מיד לתרום
דם לפצועים.

**לאחר שנפרץ המצור על ירושלים,
התגייס לשירות מלא ביחידה דתית.
כל ימי שירותו בצבא היה מתורמי-
הדם הקבועים של "מגן-דויד-אדום"**

יגאל השתתף בפעולות - קרוב רבות בסביבות ירושלים.

מלחמת העצמאות

מלחמת העצמאות

**מלחמת העצמאות החלה ב-30
בנובמבר 1947. מיד לאחר שתוכנית
החלוקה התקבלה בעצרת האו"ם,
פתחו ערביי ארץ ישראל בפעולות
תקיפה כנגד היישוב היהודי בארץ
ישראל כדי למנוע את יישומה. ב-14
במאי 1948, יומו האחרון של המנדט
הבריטי, הכריזה הנהגת היישוב על
הקמת המדינה.**

הכרזת העצמאות

**ביום שישי, ה' באייר ה'תש"ח, 14
במאי 1948 כשמונה שעות לפני סיום
המנדט הבריטי בהתאם להחלטת
החלוקה של עצרת האו"ם מכ"ט
בנובמבר 1947, הכריז דוד בן-גוריון על
הקמת מדינת ישראל ונחתמה מגילת
העצמאות.**

תחילת המלחמה

למחרת פלשו לארץ ישראל צבאות
סדירים של מדינות ערב, בשבועיים
הראשונים של הפלישה הערבית
התמקדו כוחות הצבא הישראלי
בעיקר במיגונה, אך החל מהשבוע
האחרון של מאי 1948, הם עברו
לבצע שורת התקפות נגד חטיבתיות
במספר חזיתות.

עיתונים

תוצאות המלחמה

כ-20 יישובים יהודיים פונו או נכבשו על ידי הערבים במהלך המלחמה, בערך מחציתם נכבשו חזרה, וישוב אחד (משמר הירדן) הוחזר בהסכמי הפסקת האש. ו'הקו הירוק' נקבע כגבול הפסקת אש

ירושלים, שעל פי תוכנית החלוקה הייתה אמורה להיות עיר בינלאומית, נחלקה לשניים כאשר ישראל התבססה בחלקה המערבי (המודרני), היהודי ברובו מרום המלחמה וירדן כבשה את החלק המזרחי, שכלל את העיר העתיקה, הר הבית והכותל המערבי. גדר גבול ומעברי גבול הוקמו באמצע העיר. הר הצופים, על האוניברסיטה העברית ובית הקברות שבו, נשאר מובלעת בשליטת ישראל בתוך העיר המזרחית. ישראל הכריזה על ירושלים כבירתה, והעבירה אל ירושלים המערבית את מוסדות השלטון.

**אך, התוצאה המשמעותית ביותר מן
המלחמה**

**היא הקמת מדינת ישראל, ולכן,
מלחמה זו נקראת "מלחמת העצמאות" – זו
המלחמה שבזכותה הוכרזה מדינת ישראל,
ובזכות האנשים שהקריבו את חייהם
במלחמה זו, נוצרה מדינתנו, ועל כן, הם
"מגש הכסף" שעליה ניתנה לנו מדינת
היהודים**

מגש הכסף

מילים: נתן אלתרמן

והארץ תשקוט, עין שמיים אודמת
תעמעם לאיטה על גבולות עשנים,
ואומה תעמוד - קרועת לב אך נושמת
לקבל את הנס, האחד, אין שני...

היא למקס תיכון, היא תקום למול הסהר
ועמדה למולם עוטה חג ואימה.
אז מנגד יצאו נערה ונער
ואט אט יצעדו הם אל מול האומה.

לובשי חול וחגור וכבדי נעליים
בנתיב יעלו הם, הלוך והחרש
לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים
את עקבות יום הפרך וליל קו האש.

עייפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע
ונוטפים טללי נעורים עבריים...
דם השניים יגשו ועמדו עד בלי נוע
ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.

אז תשאל האומה שטופת דמע וקסם
ואמרה: "מי אתם?", והשניים שוקטים
יענו לה: "אנחנו מגש הכסף,
שעליו לך ניתנה מדינת היהודים".

כך יאמרו ונפלו לרגלה עומפי צל
והשאר יסופר בתולדות ישראל.

תיעוד זיכרון המשפחה

משפחתו של יגאל נהגו לספר על
ענוותו וצניעותו, על כך שמעולם לא
חפץ להרע לאף אדם, אפילו לחי
והצומח,

עד כדי כך שהמשפחה מספרת על
זיכרון מאישיותו העדינה, שהיה
נוהג בביתם להוציא חרק תועה
החוצה לבל יאונה לו כל רע.

האיש ההוא

מילים: נתן יונתן

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא

אשר היה כערבות הבוכיות

למרגלות ההר נולד ליד הנחל

בחורף שר בין ערבות בוכיות

בקיץ בין אורות בצעי המים

לחמו שלח על פני הנחל לדגה

מקני הסוף בנה לו עפיפון

כשהיה איש מגבעולי הערבות הבוכיות בנה סוכה

מאבן המבצר האפורה בנה לו בית

על מי הנחל תחנה הקים זרע עדות

שילח הונו על פני הים באניות סוחר

אך יש אשר היה כערבות הבוכיות יניח למלאכתו

ויהיה פתאום לאיש אחר.

למרגלות ההר נולד ליד הנחל

פזור נפש ליד ההר או בבכאים

ובנפלו בבוקר לא עבוט אחד על אדמתו

עיכלו לו אחוזת עולם ליד אמות המים השקטות

וכמו מבצר עתיק היה בסוף הדרך

איפה ישנם עוד אנשים כמו האיש ההוא

אשר היה כערבות הבוכיות

הקרב באבו-טור

אַבוֹ תוֹר (בערבית: أبو ثور), הידועה גם בשם גִּבְעַת
חֲנִיָּה

היא שכונה חצויה יהודית- ערבית בירושלים,
מדרום לעיר העתיקה.

היא תחומה מצפון על ידי גיא בן הינום, ממערב
על ידי דרך חברון ומתחם הרכבת,

מדרום על ידי נחל אצל, יער השלום
וטיילת שרובר.

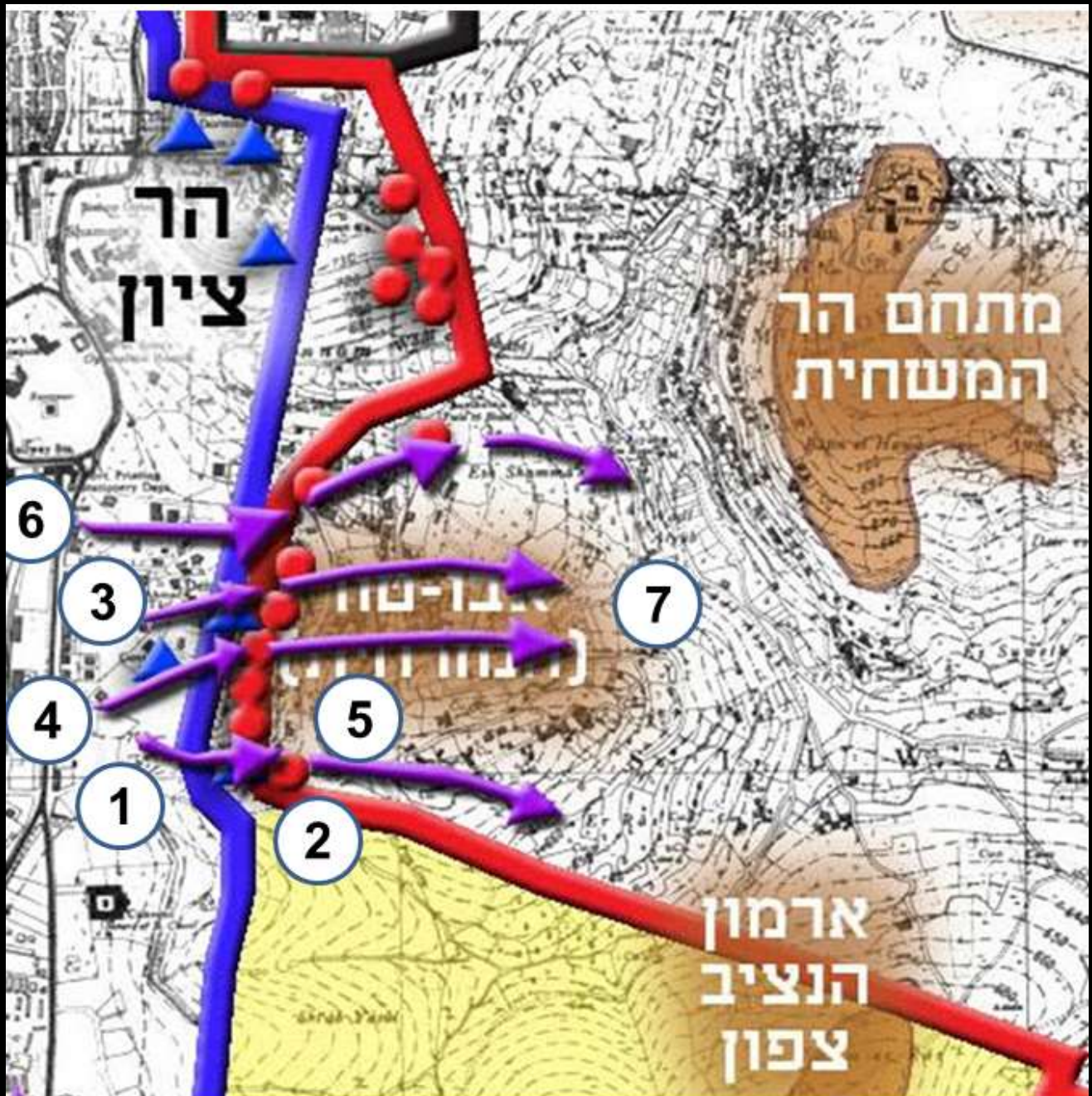
השכונה שוכנת במרומי גבעת אבו תור, שגובהה
777 מ' מעל פני הים.

מצפון נשקפים העיר העתיקה וחומותיה, הר
הבית והר ציון, ממזרח נשקפים
שכונת סילוואן ונופי מדבר יהודה, ומדרום ארמון
הנציב ושכונת תלפיות.

הקרב באבו-טור

במאי 1948, במסגרת מבצע קלשון לתפיסת שטחים לאחר סיום המנדט וצאת הבריטים, נכבש חלקה המערבי של השכונה בידי כוחות "ההגנה", לאחר שתושביה הערבים כבר נמלטו ממנה. כוחות "ההגנה הגיעו מכיוון מחנה אלנבי שמדרום, ולחמו בעיקר נגד חיילים עיראקים. די מהר נשברו המגנים והשכונה עברה לשליטת "ההגנה". בהמשך המלחמה נוצר בה קו חזית, כשכוחות "ההגנה" יושבים בחלק העליון של השכונה בבתים שתפסו, והערבים שנהדפו מהחלק העליון יושבים במורדותיה.

מפת שכונת אבו-טור

נפילתו של טוראי יגאל פוגל בקרב על אבו-טור

ביום כ"ח באב תש"ח
[2.9.1948], כאשר עמד על
משמרתו בעמדה באבו-טור,
נפגע מכדור צלף ונפל.

קבורתו של טוראי

יגאל פוגל לאחר

המלחמה

בשנת 1949 הוכרז הסכם
"שביתת הנשק" כשנה
לאחר נפילתו של טוראי
יגאל פוגל.

בזמן המלחמה גופתו של
טוראי פוגל הועברה לבית
העלמין בשייח'

באדר א'

ביום י"ז באלול תש"י
(30.8.1950) הועבר למנוחת-
עולמים בבית-הקברות הצבאי
בהר- הרצל בירושלים.

הנצחתו של יגאל פוגל

כיום, מונצח יגאל פוגל באנדרטאות רבות:

גן העשרים ירושלים: גן הזיכרון:

הנצחתו של יגאל

פוגל

בית יד לבנים

יד זיכרון וגבורה

יְהִי זְכוֹר בְּרוּךְ

